

זה בורר

לן: כל ראיות שיש לך, הבא אותם מיבן עד
שלושים יום" —

מצא [גירושת הב"ח: הביא] בתוך שלושים
יום — סותר את הדין. אבל אם הביא לאחר
שלושים יום — אין סותר, אלו הם דברי
חכמים. והטעם⁽⁷⁾, כי הם חוששים שמא
מביא עדי שקר או זיף שטר, כיון שלא
הביאם מקודם לכך.

אמר רבנן שמעון בן גמליאל: מה夷שה זה
הבעל דין, שלא מצא בתוך שלושים, וממצא
לאחר שלושים? ולדעת רבנן שמעון בן
גמליאל, יכול להביאם.

ב. אמר [אמרו] לנו: "הבא עדים". ואמר בעל
הדין: "אין לי עדים". אמר [אמרו] לנו:
"הבא ראייה", ואמר בעל הדין: "אין לי
ראייה". ולאחר מכן הביא ראייה וממצא עדים
—

הרי זה אינו כלום, כיון שאמר: "אין לי",
חוושין שהוא זיף שטר הראייה או שכר עדי

ומספרת הגمرا: הוא תלמיד תלמיד אחד
דנפק עליה כלל יצא עליו שמועה, והוא גלי
מיילתא מגלה דברים — דברי לשון הרע —
דאיתמרבי מדרשא שנאמרו בבית המדרש,
בתר עשרין ותרתין שני אחורי עשרים
ושתים שנה, אפקיה רבAMI מבני מדרשא,
הואציאו רבAMI מבית המדרש, כי אמר: דין
זה האיש גליה רוז מגלה סודות.

מתניתין:

משנתנו עוסקת למי שבית דין פסקו לו את
הדין, ונתחייב, ואחריו כן מצא לזכותו עדים
או ראייה שלא היו לו בשעת פסק הדין, אם
יכול להבאים ולהחזיר את הדין. ויש בהלכה
זו כמה אופנים.

כל זמן שמביא ראייה — סותר את הדין,
ובית דין ידונו מה חדש, ואם יזכהו — הרי
הוא זכאי.

א. אמר בית דין [או גרשין: אמרו הדינין]

говорם שם מעדים על אותו המעשה, ואין
נצרפם.

ולכן מבאר רשי שפסקו רבבי יהושע בן
קרחה הסובר, שאכן, אין צריכים בדיוני
שיעוריו שניהם דבר אחד, ואף אם נזכר שני
מעשים — היה ובין שניהם יוצא חיבוב מנה,
מצטרפים.

7. כן כתוב היד רמ"ה.
המאירי מבאר דעת הכהנים: "שכבר הפקיעו
הבית דין כל זכויותיו", ורשב"ג סובר, כי מאחר
שהבית דין לא קיבל ממנו ב"קנין" שמוותר על
זכויותיו, זכויותיו אין בטלות וכיול להבאים.

והקשו הגרא (סימן ל' ס"ק י"ב) והרש"ש
והערוך לנור, דכאן הרי שניהם מעדים על
הלואה אחת, אלא שהוכחשו בבדיקות, ומה
השיעורות לחלוקת של רבבי יהושע בן קרחה
וחכמים. הם חולקים בהלואה אחר הלואה בשני
ימים, ואילו כאן מעדים על אותה הלואה.

והגאון רבינו שמעון שקובע בספרו שעריו יושר
(שער ו' פרק ז') מבאר, דרש"ג סובר שאין
מספיק לומר שטוביים רבבי שמעון בן אלעזר,
בדכך רק מתרצים שטעו בין שחור לבן או בין
דיזוטא עליונה ותחתונה, ולהרין דבריהם שאיןם
שקרים ופסולי עדות אלא טוענים, [זעיין בהערה
ב']. אבל עדין אין דברי העדים מכוכונים, شيء